

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION EXTRAORDINAIRE 1991-1992 (*)

27 FÉVRIER 1992

PROPOSITION DE LOI

**portant suppression du
rapport prévu devant les
juridictions d'appel par
les articles 209 et 210 du
Code d'instruction criminelle**

(Déposée par M. Duquesne)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 209 du Code d'instruction criminelle porte qu'en matière répressive un rapport est fait à l'audience par un des juges de la juridiction d'appel. Il s'agit d'une formalité substantielle, même si le juge d'appel n'est saisi que de l'action civile (*Cass.* 28 octobre 1957, *Pas.* 1958, p. 195).

L'intention d'une telle disposition est certes louable. Elle part du principe que l'exposé du dossier en degré d'appel doit se faire de manière exhaustive et contradictoire en audience publique.

Dans la réalité, il s'agit d'une formalité dont l'utilité est contestable.

En effet, il est souhaitable que chacun des juges d'appel prenne connaissance personnellement et complètement de la totalité du dossier sous peine d'enlever beaucoup de justification à l'institution du siège à trois magistrats. Par ailleurs, tant le parquet

(*) Première session de la législature n° 48.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992 (*)

27 FEBRUARI 1992

WETSVOORSTEL

**houdende afschaffing van het in de
artikelen 209 en 210 van het Wetboek
van Strafvordering bedoelde verslag
uitgebracht aan de rechtscolleges die
uitspraak doen in hoger beroep**

(Ingediend door de heer Duquesne)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 209 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat in strafzaken, op de terechtzitting, een verslag wordt uitgebracht door een van de rechters in het rechtscollege dat uitspraak moet doen in hoger beroep. Het gaat hier om een substantieel vormvoorschrift, zelfs al wordt alleen de burgerlijke rechtsvordering bij de rechter in hoger beroep aanhangig gemaakt (*Cass.* 28 oktober 1957, *Pas.* 1958, blz. 195).

Aan een dergelijke bepaling ligt ongetwijfeld een uiterst lofwaardige bedoeling ten grondslag. Er wordt immers van uitgegaan dat in hoger beroep het dossier tijdens de openbare terechtzitting volledig moet worden uiteengezet en op tegenspraak behandeld.

In de praktijk gaat het om een formaliteit waarvan het nut kan worden betwist.

Het is weliswaar wenselijk dat elke rechter in hoger beroep persoonlijk kennis neemt van het volledige dossier. Gebeurt dat niet, dan verliest een rechtscollege dat bestaat uit drie magistraten, veel van zijn betekenis. Anderzijds hebben het parket zowel als de

(*) Eerste zitting van de 48e zittingsperiode.

que les avocats ont bien entendu pris connaissance du dossier préalablement à l'audience. Chacun est donc en principe bien informé et l'instruction d'audience doit suffire pour éclairer chacun.

Il s'agit en outre d'une formalité qui ralentit dans la pratique considérablement le cours des audiences en degré d'appel. Or l'arriéré judiciaire y est important et la fixation de certaines affaires devient de plus en plus problématique.

La suppression du rapport qui constitue souvent une formalité longue et fastidieuse — outre son utilité douteuse — devrait permettre la fixation d'affaires plus nombreuses à une audience par le gain de temps que cela représenterait.

C'est l'objet de la présente proposition de supprimer l'obligation du rapport.

A. DUQUESNE

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

A l'article 209 du Code d'instruction criminelle, les mots « sur un rapport fait par l'un des juges » sont supprimés.

Art. 2

A l'article 210 du même Code, les mots « à la suite du rapport et » ainsi que les mots « le rapporteur et » sont supprimés.

7 février 1992.

A. DUQUESNE

advocaten vanzelfsprekend kennis genomen van het dossier vóór het begin van de terechtzitting. In beginsel is iedereen dus goed ingelicht en moet de behandeling tijdens de terechtzitting volstaan om iedereen voor te lichten.

Bovendien is dat verslag een formaliteit die het verloop van de terechtzittingen in hoger beroep aanzienlijk vertraagt. De gerechtelijke achterstand is er zeer groot en het wordt steeds moeilijker de rechtsdag voor sommige zaken te bepalen.

De afschaffing van het verslag, vaak een omslachtige en eentonige formaliteit waarvan het nut bovendien niet is bewezen, betekent een tijdwinst die het mogelijk zou maken een aantal zaken tijdens een terechtzitting te behandelen.

Dit voorstel strekt ertoe het verplichte verslag af te schaffen.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In artikel 209 van het Wetboek van Strafvordering vervallen de woorden « op een verslag door een van de rechters uitgebracht ».

Art. 2

In artikel 210 van hetzelfde Wetboek vervallen de woorden « na het verslag en » en de woorden « de verslaggever en ».

7 februari 1992.